

Spectacol aniversar al Ansamblului „Ghiocelul”

Ansamblul „Ghiocelul” din Giroc a aniversat 20 de ani de la reluarea activității, sub oblăduirea Primăriei și Consiliului Local Giroc. Cu acest prilej s-a organizat, la Sala „Capitol” a Filarmonicii „Banatul”, un spectacol folcloric special dedicat acestui eveniment.

Soliștii invitați au fost Liliana Laichici, Carmen Popovici, Doriana Talpeș, Carmen Ienci, Maria Borțun, Loredana Sur, Dumitru Teleagă, Bogdan Fîru și Bogdan Toma. Au participat dansatorii și orchestra Ansamblului „Ghiocelul”, condusă de prof. Adrian Safta. Coregrafia spectacolului a fost semnată de Victor Jicheran și Ionel-Lucian Șipoș, asistent coregraf fiind Alexandru Galușcă. A prezentat Felicia Stoian.

Ansamblul „Ghiocelul” s-a înființat în anul 1971, pe lângă Uzinele Mecanice Timișoara (UMT). În anul 1997, „Ghiocelul” a fost preluat de Primăria comunei Giroc și, se poate spune, că de aici a început cu adevărat ascensiunea acestui ansamblu. Premiat la numeroase festivaluri și concursuri, invitat special la

evenimente interne și internaționale, cu prezențe pe platourile de filmare ale mai multor televiziuni naționale, „Ghiocelul” a ajuns, iată, la maturitate. Sunt

20 de ani de când „Ghiocelul” aduce cinste comunei Giroc, răsplătind astfel eforturile și încrederea oferite de comunitatea giroceană. (V.T.)

Anul XX | Numărul 12 (286) | noiembrie 2017 | Ediție tipărită în 5.000 de exemplare

Au fost inaugurate pietele agroalimentare din Giroc și Chișoda

Primăria Comunei Giroc a inaugurat, în data de 14 octombrie 2017, două piețe mult așteptate de locuitorii comunei noastre. Una este situată în localitatea Giroc, vis-a-vis de Liceul „David Voniga”, iar cealaltă în Chișoda, pe str. Nicolae Fîru.

La ceremonia de inaugurare au fost prezenți primarul comunei Giroc, domnul dr. Iosif-Ionel Toma, vice-primarul comunei Giroc, domnul ing. Ilie Gâlcă, consilieri locali și cetățeni ai comunei.

De acum, producătorii agricoli din Giroc și Chișoda au unde să-și vândă produsele, fără a mai fi nevoiți să meargă în piețele timișorene, condițiile create fiind excelente: tarabe, utilități, locuri de depozitare.

„Acesta a fost doar începutul, ne-a declarat primarul comunei Giroc, domnul dr. Iosif-Ionel Toma. Eu cred că cele două piețe vor evolua foarte bine, pentru că sunt foarte mulți cumpărători, dar și producători agricoli. Aceasta înseamnă că, pe viitor, piețele se vor dezvolta

pentru a deveni cu adevărat necesare și folositoare locuitorilor din localitățile Giroc și Chișoda.

În această perioadă, Girocul și Chișoda au luat un avânt extraordinar în ceea ce privește creșterea numărului populației, ceea ce este spre binele nostru. În schimb, noi trebuie să oferim populației condiții care să o mulțumească. Venind și cumpărând din aceste piețe, oamenii nu trebuie să mai facă o deplasare, în plus, în oraș pentru a-și procura cele necesare. Deocamdată, așa cum am stabilit și cu domnii consilieri, piețele sunt la dispoziția producătorilor în mod gratuit, până când acestea, să spun așa, se vor încheia. Apoi, vom stabili un regulament de funcționare, în funcție de cum va evolua. Noi sperăm să evolueze bine și sunt convins că așa va fi, pentru că localitatea arată a oraș, ceea ce e un lucru foarte bun. În ceea ce privește piața de la Giroc, aceasta are posibilitatea de extindere, iar la Chișoda, dacă se va impune, vom putea găsi un alt spațiu pentru o piață mai mare.

Deschiderea celor două piețe poate crea concurență cu magazinele mai mari care s-au deschis deja la noi în comună, aceasta deoarece se vehiculează pe piață produsele autohtone. Din acest punct de vedere, producătorii autohtoni vor fi mai căutați. Dacă vorbim despre magazine, acestea aduc produse de la en-gros și le des-

fac cu amănuntul, ceea ce, iarăși, nu e rău”.

Producătorii agricoli din Giroc și Chișoda care doresc să-și desfacă marfa în cele două piețe nu trebuie să plătească, deocamdată, nici un fel de taxă pentru comercializarea produselor.

Petru Vasile TOMOIAGĂ

RÂNDUIELI BISERICESTI ÎN ANUL 2017

Zile de post și posturi de peste an

Miercurile și vinerile de peste an, în afară de cele cu dezlegare, însemnate cu *harți*

Ajunul Bobotezei (joi, 5 ianuarie)

Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul (marți, 29 august)

Înălțarea Sfintei Cruci (joi, 14 septembrie)

Postul Sfintelor Paști (luni, 27 februarie - sâmbătă, 15 aprilie)

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel (luni, 12 iunie - miercuri, 28 iunie)

Postul Adormirii Maicii Domnului (marți, 1 august - luni, 14 august)

Postul Nașterii Domnului (miercuri, 15 noiembrie - duminică, 24 decembrie)

Zile aliturgice și zile cu diferite Liturghii

Zile aliturgice (în care nu se săvârșește nicio Sfântă Liturghie): miercuri și vineri, în săptămâna Lăsatului sec de brânză (22 și 24 februarie); luni și marți, în prima săptămână a Postului Sfintelor Paști (27 și 28 februarie); în Sfânta și Marea Vineri (14 aprilie); vineri înaintea Nașterii Domnului (22 decembrie).

Liturghia Sfântului Vasile cel Mare se săvârșește de 10 ori pe an: 1 și 5 ianuarie; 5, 12, 19 și 26 martie; 2, 13 și 15 aprilie; 25 decembrie.

Liturghia Darurilor înainte-sfințite se săvârșește în zilele de rând din Postul Sfintelor Paști (luni - vineri), până în Sfânta și Marea Miercuri inclusiv, cu excepția zilelor de luni și marți din prima săptămână a Postului Mare.

Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur se săvârșește în toate celelalte zile.

Zile în care nu se săvârșesc parastase

În toate duminicile de peste an; la Praznicul Împărătești (la Înălțarea Domnului se va săvârși doar pomenirea specială a eroilor); în zilele de rând (luni-vineri) ale Postului Mare; în zilele aliturgice; în perioada de la Duminica Floriilor până la Duminica Sfântului Apostol Toma (9 - 23 aprilie); în perioada de la Crăciun până la Bobotează (25 decembrie - 6 ianuarie).

Zile și date importante

Ziua Culturii Naționale (duminică, 15 ianuarie)

Ziua Unirii Principatelor Române, sărbătoare națională (marți, 24 ianuarie)

Ziua Independenței României - 1877, a Victoriei antinaziste - 1945 și a Europei - 1950 (marți, 9 mai)

10 Mai - sărbătoare națională (miercuri, 10 mai)

Ziua Națională a Familiei (duminică, 14 mai)

Duminica părinților și copiilor (duminică, 4 iunie)

Duminica românilor migranți (duminică, 20 august)

Începutul anului bisericesc; Ziua rugăciunii pentru mediu (vineri, 1 septembrie)

Ziua Bibliei (luni, 13 noiembrie)

Sărbători bisericești naționale

Înălțarea Domnului - Ziua Eroilor (joi, 25 mai)

Sf. Apostol Andrei cel Întâi chemat, Ocrotitorul României (joi, 30 noiembrie)

Zile și sărbători legale în care nu se lucrează

Anul Nou (duminică, 1 și luni, 2 ianuarie)

Sărbătoarea internațională a muncii (luni, 1 mai)

Prima și a doua zi de Paști (duminică, 16 și luni, 17 aprilie)

Prima și a doua zi de Rusalii (duminică, 4 și luni, 5 iunie)

Adormirea Maicii Domnului (marți, 15 august)

Sf. Apostol Andrei cel Întâi chemat, Ocrotitorul României (joi, 30 noiembrie)

Ziua Națională a României (vineri, 1 decembrie)

Prima și a doua zi de Crăciun (luni, 25 și marți, 26 decembrie)

Nu se fac nunți (în anul 2017)

În toate zilele de post și în posturile de peste an (enumerat mai sus)

În ajunul și în zilele Praznicelor Împărătești (1-2 februarie; 24-25 mai; 3-5 iunie; 15 august; 13-14 septembrie)

De luni după lăsatul secului de carne pentru Postul Sf. Paști până la Duminica Sf. Apostol Toma (20 februarie-23 aprilie)

În perioada de la Crăciun până la Bobotează (25 decembrie-6 ianuarie)

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir - Hramul Bisericii Ortodoxe din Giroc

De Praznicul Sfântului și Marelui Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir, Biserica Ortodoxă din Giroc și-a sărbătorit Hramul. A fost un prilej de bucurie pentru enoriași și păstorii lor, care își cinstesc ocrotitorul și ridică cântece de slavă Lui Dumnezeu.

Biserica din Giroc a fost plină de enoriași cu prilejul Hramului, slujba religioasă fiind oficiată de un sobor alcătuit din preoții Marius Șonea, Daniel Mateia, Adrian Covan și Eugen Babescu. Conform tradiției, preoții, împreună cu corul și enoriașii au înconjurat biserica, iar la final au participat la o agapă frățescă. (V.T.)

Foto: Adrian SĂCĂLUȘ

Obligativitatea cetățeanului de a încheia contract de salubritate

Primăria comunei Giroc aduce la cunoștință tuturor cetățenilor de pe raza administrativă obligativitatea persoanele fizice și juridice cu domiciliul/sediu în comuna Giroc de a încheia cu operatorul de salubritate S.C. RETIM ECOLOGIC SERVICE S.A., din str. Oituz, nr. 3/A, un contract de salubritate, conform Legii nr. 101/2006 privind serviciul de salubritate al localităților.

Conform art. 30 alin. 5 din Legea nr. 101/2006, „constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei refuzul utilizatorului de a încheia contract de prestări servicii cu operatorul de salubritate licențiat în aria de delegare respectivă”.

De asemenea, vă informăm că potrivit prevederilor Legii 211/2011 privind regimul deșeurilor și ale OUG nr. 195/2005 cu modificările și completările ulterioare privind protecția mediului, **eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă.**

Dacă veți fi depistat că ați abandonat deșeurii în spații improprii, veți suporta cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele legate de transport, valorificarea respectiv eliminarea deșeurilor, cât și amenda aferentă.

În cazul în care veți refuza încheierea contractului de salubritate, încălcați prevederile legale, fiind pasibili de sancțiuni.

Autoritatea publică locală va proceda, după zece zile calendaristice de la data publicării prezentului anunț, la implementarea prevederilor Legii nr. 101/2006, privind încheierea de contracte de salubritate cu toți locuitorii comunei prin intermediul Poliției Locale și reprezentanții Compartimentului Protecția Mediului, prin efectuarea de controale operative.

Responsabili de mediu, insp. Petronela-Silvana FLOREA și insp. Adelina-Ionela SÎRBU

Actul de identitate, dreptul și responsabilitatea fiecărui cetățean

În baza dispozițiilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, cu modificările și completările ulterioare, cetățenii au obligația să se legitimeze pe teritoriul României cu un act de identitate. **Actul de identitate** este documentul care se eliberează cetățeanului român pentru a dovedi identitatea, cetățenia și domiciliul.

În cazul expirării termenului de valabilitate a actului de identitate, cetățenii comunei Giroc se pot prezenta la **Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor Giroc** cu cel mult 180 de zile înainte, dar nu mai puțin de 15 zile, pentru a solicita punerea în legalitate cu un act de identitate.

În termen de 15 zile de la împlinirea vârstei de 14 ani sau de la producerea uneia dintre situațiile mai jos enumerate, **cetățenii sunt obligați** să solicite eliberarea unui act de identitate:

- dacă s-a modificat numele sau prenumele titularului, prenumele părinților, data sau locul nașterii;
- în cazul schimbării domiciliului;
- în cazul atribuirii unui nou CNP;
- în cazul deteriorării Actului de Identitate;
- în cazul pierderii, furtului sau distrugerii Actului de Identitate;
- când fotografia din Cartea de Identitate nu mai corespunde cu fizionomia titularului;
- în cazul anulării;
- pentru preschimbarea buletinelor de identitate.

Precizăm faptul că nerespectarea dispozițiilor legale constituie contravenție și se sancționează, după caz, cu amenzi cuprinse între 40 și 80 de lei.

Șef SPCLEP Giroc, Laura JEFLEA

În atenția asociațiilor de proprietari aflate pe raza localităților Giroc și Chișoda

Conform Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, Consiliul Local al comunei Giroc sprijină activitatea asociațiilor de proprietari pentru realizarea scopurilor și sarcinilor ce le revin, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Persoanele fizice care doresc să obțină calitatea de **administrator de imobile** sunt atestate de către Primarul comunei Giroc, la propunerea Compartimentului Juridic, în baza unei hotărâri de Consiliu Local.

Cererea pentru dobândirea personalității juridice a asociației de proprietari, împreună cu statutul, acordul de asociere și procesul-verbal al adunării generale de constituire se depun și se înregistrează la Primăria comunei

Giroc.

Asociațiile de proprietari au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, în partidă dublă sau în partidă simplă, iar cei care optează pentru conducerea contabilității în partidă simplă vor depune la Compartimentul Relații Publice, Registratură și Arhivă situația soldurilor elementelor de activ și pasiv, până la data de 1 martie pentru situația existentă la 31 decembrie și până la data de 1 septembrie pentru situația existentă la 30 iunie. Asociațiile de proprietari care optează pentru conducerea contabilității în partidă dublă vor depune bilanț contabil, conform prevederilor legale.

**Compartiment Juridic,
Jr. Ana-Maria Rotariu**

Anunț privind predarea recipientelor pentru compost

Primăria comunei Giroc anunță continuarea distribuirii unităților de compost individual, cu o capacitate de 280 de litri, înălțimea de 840 mm și diametrul de 790 mm, în zilele de marți, între orele 8:30-10:30, și joi, între orele 14-17, str. Unității, în incinta fostei Unități Militare.

Ridicarea acestora se va face pe baza CI/BI (copie) și a Cărții Funciare a imobilului (copie).

**Persoane de contact:
Insp. Adelina-Ionela SÎRBU
Insp. Petronela-Silvana FLOREA**

O nouă farmacie în Giroc

De curând, în Giroc, pe Calea Timișoarei, la numărul 58, s-a deschis o nouă farmacie. Farmacia City Farma este la dispoziția clienților de luni până vineri între orele 8-20, sâmbăta între orele 9-13, duminica fiind închis.

Cei care doresc să obțină maimulte informații despre gama de medicamente pe care le pot procura de la Farmacia City Farma pot apela la numărul de telefon 0769-005.294.

Noi proiecte pentru dezvoltarea comunei Giroc

„Construirea unei creșe în comuna Giroc, localitatea Giroc, județul Timiș”

Proiect contractat în anul 2017, derulat prin PROGRAMUL PNDR SUBMĂSURA 7.2 (AFIR) cu o valoare totală de 2.708,872 lei, adică 605.971 euro, proiect depus în anul 2016. Proiectul vizează construirea unei creșe în localitatea Giroc, în suprafață totală de 1.278,47 mp, cu o capacitate pe creșă de 112 copii.

„Extindere rețea apă potabilă și apă uzată în localitatea Giroc, zonele Calea Urseni și Calea Martirilor 1989”

Contract încheiat în anul 2017, finanțat prin PROGRAMUL PNDR SUBMĂSURA 7.2 (AFIR) cu o valoare de 7.735,083 lei adică 1.728.858 euro. Proiectul vizează construcția de rețele de apă potabilă și canal în următoarele zone și străzi: Zonele Urseni, Calea Martirilor 1989, PUZ Cărăbușul, PUZ Revoluționari și străzi după cum urmează:

Albinei;
Amarilis;
Brusturelui;
Buburuzei;
Bujorilor;
Cărăbușului;
Cicoarei;
Ciocârliei;
Crizantemei;
Curcubeului;
Cucului;
Dafinului;
Ficusului;
Fluturelui;

Hortensiei;
Lăcustei;
Mierlei;
Nuferilor;
Pepinierei;
Poeniței;
Privighetorii;
Rândunicii;
Roiniței;
Salviei;
Sânzienelor;
Bd. Soarelui;
Socului;
Somnului;
Bd. Sudului;
Urzicii;
Volburei.

„Realizare infrastructură rutieră de interes local în comuna Giroc județul Timiș”

Proiect finanțat prin programul PNDR – SUBMĂSURA 7.2 (AFIR) în valoare totală de 6.152,858 lei adică 1.361.011 euro. Proiectul vizează construirea unei centuri de legătură între localitățile Giroc și Timișoara (zona Calea Șagului) menit să ocolească localitățile Giroc și Chișoda și astfel să scurteze traseul celor care tranzitează comuna. Proiectul are o lungime de aproximativ 4 km cu o durată de realizare de 24 luni.

„Construire creșă P+1E în localitatea Chișoda, comuna Giroc, județul Timiș”

Proiect finanțat prin programul PNDR – SUBMĂSURA 7.2 (AFIR) în valoare totală de lei

2.560.784. Proiectul vizează construirea unei creșe în localitatea Chișoda în suprafață totală desfășurată de 720 mp de cu o capacitate pe creșă de 50 de copii.

„Extindere rețea apă potabilă și rețea apă uzată în zona Aleea cu plop, comuna Giroc, județul Timiș”

Proiect finanțat prin PROGRAMUL NAȚIONAL DE DEZVOLTARE LOCALĂ (PNDL), în valoare de 1.539.084 lei, vizează construirea de rețele de apă potabilă și canalizare în zonele aflate între localitățile Giroc și Chișoda, zone intens populate în ultima perioadă prin prisma dezvoltării unor PUZ-uri cu caracter de zone rezidențiale.

Străzile cuprinse în proiect:

Nucului;
Mărului;
Merișor;
Murelor;
Caisului;
Orizont;
Strugurilor;
Bradului;
Căpșunilor;
Părului;
Măceșului;
Fragilor;
Vâscului;
Migdalului;
Smochinului;
Măslinului;
Retezat;
Bvd. Armatei;
Aleea cu plop;
Crângului;
Argeșului.

Proiectul se află în fază de contractare.

Alege o carieră în Jandarmeria română!

Inspectoratul de Jandarmi Județean Timiș desfășoară activități de recrutare a candidaților pentru următoarele instituții de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne (MAI), sesiunea de admitere 2018, după cum urmează:

1. Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica” Drăgășani - 350 de locuri, din care trei locuri pentru romi, două locuri pentru alte minorități;

2. Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi „Petru Rareș” Fălticeni - 350 de locuri, din care trei locuri pentru romi, două locuri pentru alte minorități.

Cererile de înscriere la concursurile de admitere se depun la sediul Inspectoratului de Jandarmi Județean Timiș, situat în municipiul Timișoara, str. G. Barițiu nr. 19-21, județul Timiș (Serviciul Resurse Umane), în perioada 23 noiembrie - 5 decembrie, în zilele lucrătoare, de luni până joi între orele 8-16, vinerea între orele 8-14.

Dosarele în volum complet se vor depune la sediul Inspectoratului de Jandarmi Județean Timiș, situat în municipiul Timișoara, str. G. Barițiu nr. 19-21, județul Timiș (Serviciul Resurse Umane), până la data de 22 decembrie 2017.

Tematica, bibliografia de concurs, graficul/calendrarul desfășurării concursurilor, precum și alte ele-

mente de interes pentru candidați pot fi accesate de pe paginile de internet ale instituțiilor de învățământ respective.

Pentru a participa la concursurile de admitere la instituțiile de învățământ postliceal ale Ministerului Afacerilor Interne, candidații trebuie să îndeplinească următoarele condiții și criterii specifice:

- să aibă cetățenia română și domiciliul în România;
- să cunoască limba română scris și vorbit;
- să aibă capacitate deplină de exercițiu;
- să fie apti din punct de vedere medical, fizic și psihologic;
- să aibă vârsta de minimum 18 ani împliniți sau să îi împlinescă în cursul anului în care participă la concursul de admitere;
- să fie absolvenți de liceu cu diplomă de Bacalaureat;
- să aibă un comportament corespunzător principiilor și cerințelor de conduită admise și practicate în societate;
- să nu aibă antecedente penale, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- să nu fie în curs de urmărire penală ori de judecată pentru săvârșirea de infracțiuni;
- să nu fi fost destituiți dintr-o funcție publică sau să nu le fi încetat contractul individual de

muncă în ultimii șapte ani;

k) să nu fi desfășurat activități de poliție politică, astfel cum sunt definite prin lege;

l) să aibă vârsta de până la 27 de ani, împliniți în anul participării la concurs, pentru candidații pe locurile destinate formării inițiale a personalului militar și pe locurile MAI la instituțiile de învățământ ale Ministerului Apărării Naționale;

m) să aibă înălțimea de minimum 1,70m bărbații și 1,65 m femeile;

n) să nu aibă semne particulare sau tatuaje neacoperite de vestimentație, în ținuta de vară;

o) să fi obținut la purtare, în perioada studiilor liceale, media de cel puțin 9, cu excepția candidaților care au absolvit instituții de învățământ liceal în state membre ale Uniunii Europene în care nu se evaluează prin notă/punctaj/calificativ purtarea elevului;

p) să nu fi fost exmatriculați pentru abateri disciplinare dintr-o instituție de învățământ.

Informații suplimentare se pot obține la sediul Inspectoratului de Jandarmi Județean Timiș, situat în municipiul Timișoara, str. G. Barițiu nr. 19-21 sau la telefon 0256-490.990 interior 24507, 24557 sau 24570 de luni până joi între orele 8-16, vinerea între orele 8-14.

Prima ediție a Festivalului Toamnei, la Grădinița cu Program Prelungit din Giroc

Grădinița cu Program Prelungit din Giroc a organizat, în data de 26 octombrie, prima ediție a unei manifestări ce se vrea a deveni tradițională: Festivalul Toamnei. Au fost implicate 12 grupe de la instituția de învățământ preșcolar din Giroc, care au derulat, timp de trei săptămâni, proiecte didactice tematice. Festivalul Toamnei a reprezentat, de fapt, evaluarea acestor activități. Astfel, fiecare grupă și-a ales un fruct sau o legumă de sezon. În cadrul festivalului, copiii de la fiecare grupă au fost costumați în ton cu tema aleasă. Din legume și fructe, ei au realizat diferite aranjamente și au preparat, cu ajutorul părinților, gustări și prăjituri. Tot părinții au fost cei care au dat o mână de ajutor și în ceea ce privește costumele celor mici. Activitatea a avut loc în Sala de festivități a Grădiniței cu Program Prelungit din Giroc, iar deschiderea a fost făcută de preotul Adrian Covan, de la Parohia Ortodoxă Română Giroc, care a rostit o bine-

cuvântare și o rugăciune de mulțumire. Apoi a avut loc parada costumelor, fiecare grupă prezentându-le pe un fond muzical adecvat, cuprinzând cântece de toamnă. La final, copiii au servit din bunătățile pregătite cu acest prilej. La evenimentul de la Giroc au fost invitate clasele pregătitoare, împreună cu învățătoarele, de la Liceul „David Voniga”, dar și copiii de la Grupa Mare a Grădiniței cu Program Prelungit nr. 23 din Timișoara. Doamna Lenuța Terteci, cadrul didactic care a coordonat această primă ediție a Festivalului Toamnei, ne-a declarat: „Mulțumesc conducerii Liceului «David Voniga», doamnei director prof. Mihaela Pascu și domnului director adjunct prof. Nicolae Petechescu, domnului primar dr. Iosif-Ionel Toma, care a participat la acțiune, ne-a susținut și încurajat pentru ca acest eveniment să devină tradițional, să se extindă și la alte cicluri de învățământ de la liceul nostru și chiar în comunitate.

Nu în ultimul rând, mulțumesc tuturor colegelor mele de la grădiniță, personalului didactic auxiliar și, în mod special, părinților, care au răspuns pozitiv ideii și s-au implicat foarte mult în realizarea acestei acțiuni”.

Petru Vasile TOMOIAGĂ
Foto: Adrian SĂCĂLUȘ

Profesori și elevi din Giroc, implicați în redarea cetății Jdioara circuitului turistic

Un gest extraordinar a fost făcut de către mai mulți elevi și dascăli de la Liceul „David Voniga” din Giroc, care ajută la reintroducerea cetății Jdioara în circuitul turistic al județului Timiș.

Astfel, campania de promovare a cetății timișene Jdioara, inițiată în urmă cu mai bine de un an de Direcția Județeană pentru Cultură Timiș, a bifat încă o etapă. Este vorba despre marcarea și inaugurarea traseului istoric spre cetate.

Aceasta a constat în realizarea și montarea a șapte panouri care cuprind cele mai importante informații despre istoria cetății.

Acțiunea este o primă parte a programului educațional „Protejează trecutul. Protejează siturile arheologice. Jdioara ești tu!”, realizat în colaborare cu Liceul „David Voniga” din comuna Giroc. Panourile au fost confecționate de un grup de 15 copii din clasele a VI-a, a X-a și a XII-a.

„Elevii noștri, coordonați de profesorii Boris Babici, Melentina Costa și de mine au contribuit la strângerea și selectarea informațiilor de pe panouri și la scrierea lor. Tot ei au fost cei care au participat și la montarea acestora.

De altfel, inaugurarea traseului istoric s-a constituit într-o întâlnire specială, în cadrul căreia tinerii au aflat mai multe informații despre zonă, au participat la concursuri de tras cu arcul, au învățat tehnici de supraviețuire și, cel mai important, au primit diplome și distincții de străjer sau castelan de Jdioara”, subliniază Bogdan Muscalu, profesor la liceul din Giroc.

„Acest proiect a fost și rămâne o mare bucurie pentru noi. Asta cu atât mai mult cu cât am avut parte de ajutor nesperat din partea unor oameni ai locului.

Domnul Sebastian Weiss, de exemplu, localnic din Jdioara, ne-a donat materialul lemnos necesar panourilor, pe care de altfel, tot el le-a și realizat”, afirmă Victor Bunoiu, consilier al DJC Timiș. Următoarea etapă a proiectului „Protejează trecutul.

Protejează siturile arheologice. Jdioara ești tu!” este realizarea panourilor necesare marcării traseului ECO. Acesta va cuprinde informații despre flora și fauna din zonă, urmând să fie inaugurat în primăvara anului viitor. (V.T.)

Pe unde treci, să lași loc de „Bună ziua!” (3)

Discuție cu muzicianul Mircea Ardeleanu

- continuare din numărul trecut -

- O întâmplare cu sârbi?

- Nu prea am avut. Am cântat și acolo la câte o crăsmă de-asta... Cântam frecvent cu Zvonco Bogdan, mergeam foarte des la Zagreb. Era un oraș cultural, european... Ne-am dus într-o seară, într-o vineri, când am terminat înregistrările – că de luni până joi repetam și vinerea înregistram ce repetam, și după aia eram liberi până luni dimineața – și mi-am pregătit țambalul, l-am pus în mașină la șeful meu, că avea un break, el și-a pus contrabasul și ne-am dus ușurel către Zagreb. Totul a fost ok, am ajuns la Zagreb, am mâncat, am băut, ne-am îmbrăcat, că aveam costumație specială, am început să cântăm, am terminat... Era restaurantul acela din Zagreb un fel de Cramele orașului, tradus pe românește, un restaurant mare, de elită. Veneau numai artiști, instrumentiști în speță, de la filarmonică și de la operă, cum terminau concertele veneau direct la noi, în fracuri, așa veneau. Cum arăta sala aia... Oamenii aceia, dacă ar fi putut, ne-ar fi sorbit, ne-ar fi mâncat de drag. Am realizat și o grămadă de discuri acolo. Chiar cu Zvonco Bogdan am făcut vreo trei. Și mi-a făcut o onoare și o reală plăcere că într-un cântec m-a introdus în text. Tradus: Mircea al nostru cântă la țambal într-o tavernă plină cu fum și cu miros de băutură... Și cântam, și consumatorii plângeau. A apărut piesa și ascultam linia melodică, n-am ascultat textul în primă fază, până la urmă aud: Naș Mirciu. Am rămas plăcut surprins. Și atunci mi-a spus: Mircea, ăsta e cadou din partea mea pentru tine, să rămână pentru posteritate, că n-o să trăim cât lumea nici eu, nici tu, dar măcar asta rămâne. Și acolo au fost atâtea momente plăcute... Dar să revin la întrebare. La întoarcere erau naplatnice cum spuneau ei, să plătești autostrada, și acolo era unul, a avut probleme peste zi, s-a certat cu soția, că așa ne-a luat... Noi doar trebuia să-i plătim pentru autostradă, și a început să ne înjure, și a ieșit afară. Și acuma, Pera Popa, șeful nostru și prietenul meu, că la el stăteam în gazdă într-o vreme, era mai pirpiriu, mai micuț, mai gingaș, și în el nu puteam să am bază, dar el era șoferul, el plătea... Și a ieșit ăla afară din ghereta lui și s-a dus la șofer: Așteaptă puțin! Și zice Pera: Dă-te jos să te vadă. M-am dat jos din mașină și nu mă mai terminam, și aud: OK. U redu! Vă rog să mă iertați! Zic: Frate, ce comportament e ăsta, suntem oameni civilizați. Ia spune-mi, ai avut vreo problemă acasă cu doamna? Și atunci a început o tiradă, s-o înjure... E clar. Zic: Te-am iertat, să fii sănătos! Țăstia mi-au dat vreo două sticlute de coniac de colecție. Zic: Ține și simte-te bine. Vai, cât a fost de încântat. Cine sunteți? Păi uite ăia... Păi eu vă știu, unde e Zvonco? Păi vine și el, noi am plecat mai devreme, că avem treabă, asta fiind pe la trei, patru dimineața. Și atât de mulțumit a fost.

- Ați învățat sârbește cât ați stat acolo:

- Bine de tot. Scris, citit și termeni tehnici. Apropo de limba sârbă, doar eu și Pera Popa eram din Novi Sad și români, ceilalți erau sârbi din Belgrad. Ne-am dus într-un turneu în Polonia și pe mașină, era iarnă, frig, povesteam de toate, și la un moment dat vorbeau de mașini de motoare, și eu zic: Aia nu-i așa, eu am verificat. Mă, tu ești periculos. Tu știi și termeni tehnici? Ori sunt sârb, ori ce sunt?

- După perioada sârbă?

- După perioada sârbă... Povestesc cu durere în suflet, despărțirea de frații noștri de la Novi Sad m-a afectat tare și m-a marcat. Sigur, mai merg pe la ei în colaborare, dar nu mai e ce a fost. Colegul meu Petru Popa a ieșit la pensie, și el a ținut cu dinții, el a știut cel mai mult ce înseamnă Mircea Ardeleanu pentru folclorul românesc, pentru că eu cântam folclor românesc. Deci noi lucram așa: săptămâna asta lucram Banat, aveam vreo 30-40 de piese de Banat, le lucram de luni până joi și vineri le înregistram. Săptămâna cealaltă făceam Ardeal, după aia Moldova, după aia Oltenia, Muntenia, Dobrogea, toate zonele, toate regiunile. Și uite așa am acumulat repertoriu, că dacă aud prima notă deja știu despre ce e vorba. Sincer, chiar mă încearcă un sentiment de tristețe, despre ce a fost acolo, fiind cel mai frumos segment din viața mea, și profesional, și material, cum am mai spus.

- Altceva este când simți că ești prețuit, când simți că ți se recunoaște valoarea.

- Dovadă că în 2008, în 8 iunie, m-au chemat la Belgrad, la Uniunea Compozitorilor, care e în aceeași incintă cu Filarmonica din Belgrad, și mi-au decernat, o spun cu mare mândrie și fală, că doar sunt bănățean, titlul de Maestru

Internațional. Mi-au oferit o stauetă, un bărbat cu un oval pe care scria: Maestru Internațional 2008, cu niște steluțe. Mi-au oferit, și pentru prima dată în viața mea am văzut cum arată și ce înseamnă, o diplomă de excelență, că toate astea care se perindă pe la noi sunt mucava de cel mai prost gust și i se oferă și la măturătorul de stradă. Mi-au oferit o diplomă copertată în piele și mi-au oferit și 4.000 de euro. A fost o recunoaștere. Oamenii aceștia pentru ce am făcut mi-au oferit ceva. La noi, i-am spus lui Ciprian Cipu că mi s-a decernat titlul, și spre stupefacția mea întrebă: Da, cei aia? Mă, Ciprian, eu am crezut că tu ai un dram de cultură în cap, ești director de instituție, nu știi ce înseamnă un titlu de Maestru Internațional. Maestru Internațional de șah? Nu, de muzică, recunoașterea vecinilor noștri și așa mai departe. După ce a plecat el, a venit fata asta, pentru care am o stimă și un respect, Liliana Laichici, care e o mână de bărbat pur și simplu și ține la „oile ei”.

Din cauza acestui titlu ni s-au ridicat salariile, am fost eu marcat cu chestia asta și i-am tras și pe ceilalți după mine. Am și eu pe cineva la Consiliul Culturii, i-am povestit și lui cum s-a întâmplat cu decernarea, că la noi în țară este unic, eu am fost primul, probabil că precedentul s-a creat și vor mai veni, dar deocamdată sunt singurul. Zice: Mai ai cu tine ceva băieți, mai trage de ei, să le mai crească și lor leafa. Am. Și sunt vreo 16 pe lângă mine. A venit hotărârea de la București la Consiliul Județean, că noi suntem arondați la ei, a venit și la Lili: Felicitări pentru colegul și angajatul dumneavoastră... Asta înnebunită, a început să plângă: Nea Mircea, a dat Dumnezeu să ți se recunoască... Îi mulțumesc, a fost o oportunitate. Și atunci a venit și mărirea de salarii, le-au acceptat, că nu toți au studii superioare, acum 80% au, dar atunci nu...

- Deci, ați venit de la sârbi...

- M-am angajat aici, la Ansamblul „Banatul”, în '94. Pe vremea aia era director Tibi Ceia. Noi am îmbătrânit împreună, fiind prieteni, am fost amândoi la Ansamblul „Timișul” în tinerețe. Mulți îmi spuneau că suntem frați, prin Franța. Cum el era profesor de română-franceză, era ca acasă la el și îmi aduc aminte că la un festival cineva a venit și a întrebă: Gata, ați terminat de cântat la țambal? Nu, la țambal încă se mai cântă. Uitați-l acolo. A, sunteți frați? Da, noi suntem frați, frate-meu cântă la țambal, eu cânt doar.

A fost o chestie drăguță: Auzi, măi nebunule, m-au făcut țambalist! M-au confundat cu tine, că semănăm... Bine, eram tineri toți.

- Câteva cuvinte despre „Virtuozii Banatului”...

- Mai cântăm și acum. A luat ființă prin '96, practic primii pioni ai orchestrei am fost eu cu Ilie Vincu, cel care cântă cu stânga, un meseriaș de mare onoare și omenie și un om uns cu de toate, a umblat mult, a cules folclor, el era un mare culegător de folclor. Și a venit cu propunerea: Mirciulică, ce zici tu, facem noi o trupă? Omule, chiar că ne lipsește. Că nu avem o trupă care să ne reprezinte cât de cât. Să fie un grup mai mic, să nu fie o orchestră mare. Și atunci sigur Radu era acolo, fratele lui, și l-am luat pe Sivu Gol-

ban, fie iertat, cu torogotul, l-am luat pe Costel Haida, care și acum e coleg cu mine la Ansamblul „Banatul”, la contrabas, și Remus Vălungan la chitară și Ionicuț Butan la clarinet. Dumnezeu așa a rânduit să ne adunăm copiii ăia faini în trupă. Și ulterior l-am cooptat și pe Petrică Moise. Și dănuim până în ziua de azi, și cântăm.

- Cu Mircea, fiul dumneavoastră, mai apucați să cântați din când în când?

- La un moment dat îmi zicea Aurelia, fosta soție: Tu nu te mai ocupi de copilul ăsta, nu-i mai zici să treacă și el la instrument. Lasă-l liniștit, nu vreau să-l plictisesc eu. Și într-o zi, iarna era, eu cântam ceva, el asculta, se plimba prin casă, avea 6 anișori, și vine la mine, m-am oprit, eram curios ce vrea să spună: De azi, ăsta-i instrumentul meu! Tata, de acord (eu nu m-am arătat foarte surprins și că era momentul pe care-l așteptam) e foarte bine, dar probabil că trebuie să-ți și arăt ceva să cânti. La care el, imperativ: Bineînțeles! Hai, treci, i-am arătat gama... S-a pus el acolo și mă duc la soție în bucătărie: Ce zici, a venit momentul? Nu crezi că ea era cu ochii roșii. La studiu nu l-am trimis niciodată, a fost pornire din suflet. I-a plăcut. Și după ce a început să cânte, să evolueze, să se perfecționeze, mi-a spus: Tata, eu vreau și contrabas, ca tine. Eu știu să cânt și la contrabas... Fac o paranteză. Am avut un contrabas al unui coleg, Ioan Lăcătuș. Nu a putut să-și țină contrabasul acasă la el vreo două luni, nu mai avea loc. Mi-a zis: Balaure – că așa îmi spuneau toți –, pot să-l las la tine? Am acceptat cu mare drag. Și, dacă tot a fost la mine, mi-am zis că trebuie să-l văd și eu. După o lună a venit să-și ia contrabasul. I-am spus: Înainte de a-l lua, hai să-ți arăt ceva. L-am scos din husă și i-am cântat câte ceva...

- Dintre artiștii români, care v-a impresionat cel mai mult?

- L-am cunoscut pe Johnny Răducanu. Veneam cu Aurelia de la ansamblu, acolo unde este acum Școala Populară de Artă. Treceam prin parcul din Piața Libertății. Pe o bancă, cu o cipilică pe cap, stătea și medita Johnny Răducanu. M-am oprit din mers. La noi în casă, Johnny Răducanu era la loc de cinste, aveam și poza lui, și discuri... Ne-am dus la el. Nu-l cunoscusem până atunci. I-am spus: Maestre, îmi cer mii de scuze că deranjez, că întrerup din meditație. I-am spus că am un copil care face instrument, face țambal și contrabas, și că vreau să ne dea un autograf pentru Mircea. Ne-a dat chiar mai multe... Fiul meu nu a putut să doarmă toată noaptea că am reușit să-i obțin un autograf de la Johnny Răducanu. Iar Aurelia, fosta mea soție, până acasă nu s-a putut opri din plâns după această întâlnire.

- Când ați cântat prima dată cu fiul dumneavoastră, cu Mircea?

- Ne-au chemat la radio, la Novi Sad, pe mine, pe Aurelia și pe el. Am sărbătorit 55 de ani de activitate a Radio Novi Sad. Și nu se putea fără noi. Mircea era în clasa a IX-a. Pe Aurelia am acompaniat-o trei piese, iar eu cu Mircea am avut o piesă concertantă pe care eu am aranjat-o pentru două țambale.

El era țambalul întâi, iar eu, țambalul al doilea. Mirciulică a cântat foarte precis și exact, ca neamțul. Acela a fost primul nostru concert. Și a fost atât de impresionat: nu a dormit noaptea, nu a putut să mănânce nimic. Mai apoi, când Mircea a intrat la facultate, a intrat cu bursă, mi se pare că media a fost 9,48, a cules el semnături și aprobări pentru înființarea orchestrei „Efta Botoca” a Conservatorului. Eu eram țambalul lui, erau și studenți, dar și alții care nu erau studenți. Mirciulică a avut examenul de dirijat. El dirija.

Am fost cel mai cuminte membru al orchestrei. Eram numai ochi și urechi. Au venit toți profesorii, decanul – un neamț, tip foarte rece, dar mare dirijor – l-a luat în brațe pe Mircea și i-a spus că e fala Conservatorului. A primit 10 pe linie. Mircea a făcut toate aranjamentele. Apoi am înființat încă un band, mai mic, Tradițional Quartett: nai, țambal, contrabas și chitară. Mircea mai primește și „palme” de la viață, cum se spune, și mă așteptam să rămână marcat, dar el, nimic, doar spune: Dumnezeu să le dea lumină! Lasă-i că-și revin ei. Sunt un tată fericit și spun asta sincer, cu mâna pe inimă, împlinit. Acesta este cuvântul care spune tot: împlinit.

Cum eu obișnuiesc să spun că toată educația mea a constatat într-o singură frază, pe care am luat-o de la mama, femeie cu șase clase: Unde te duci, să lași loc de bună ziua! Așa i-am făcut și eu, la rândul meu, educație lui Mirciulică.

A consemnat Petru Vasile TOMOIAĞĂ

Ionel Pascota, dublu campion național!

Motociclistul a câștigat titlul de campion și în România, și în Bulgaria, fiind și vicecampion european BMU

În weekend-ul 27-29 octombrie, Ionel Pascota a participat la ultimele două etape ale Campionatului European BMU, desfășurate în Grecia, la Serres. Giroceanul s-a impus în ambele curse, care au contat și pentru competiția internă a României, dar și pentru cea din Bulgaria.

Astfel, sâmbătă, în prima zi de concurs, pe o ploaie deloc prietenoasă și plecat din poziția a patra, Pascota a reușit să facă o cursă excepțională, trecând la conducere încă din turul doi de circuit. Cu toate acestea, la finalul etapei cu numărul 11 a Campionatului European BMU, Pascota a terminat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului.

A doua zi, duminică, în fața câtorva mii de spectatori aflați în tribune și pe marginea circuitului din Serres, Ionel Pascota, alături de ceilalți competitori, au făcut un adevărat show. Deși a plecat din pole-position, giroceanul a coborât până pe locul trei în cursă, însă, când mai erau doar cinci ture de circuit până la finish, Pascota a început un adevărat tur de forță pentru a recupera locurile pierdute. Astfel, în ultimul tur al etapei, Pascota a reușit să ajungă din nou pe locul 1, loc pe care a și trecut linia de finish.

În ciuda rezultatelor excepționale, Ionel Pascota a obținut „doar” titlul de vicecampion european BMU,

la doar trei puncte de medalia de aur.

„Cele trei puncte au fost pierdute din cauza unor probleme de ordin tehnic apărute în etapele 4 și 5 din România”, a explicat, cu părere de rău, Ionel Pascota. Motociclistul nu se plânge, însă, pentru că, în urma rezultatelor obținute la Serres, a obținut din nou două titluri de campion național, atât al României, cât și al Bulgariei, acumulând în acest moment nu mai puțin de 40 de titluri de campion de-a lungul unei cariere de

excepție.

„Vreau să le mulțumesc tatălui meu și fiului meu Patrick, care participă alături de mine la antrenamente. Pe fiecare circuit mare unde există și circuit mic, Patrick vine alături de mine și se antrenează, iar după antrenamente îmi este alături pe circuit, în postura de susținător. Fiind final de sezon, mai vreau să le mulțumesc tuturor sponsorilor care ne-au fost alături, dar și Primăriei Timișoara pentru spijinul acordat.

Vreau să mulțumesc în mod deosebit Consiliului Județean Timiș, fără ajutorul căruia nu am fi reușit aceste rezultate excepționale în acest sezon. Aș dori să dedic aceste reușite unchiului meu, care, în urmă cu numai câteva zile, a părăsit această lume, trecând în lumea celor drepiți”, a spus Ionel Pascota, la revenirea în țară.

Pentru cei doi campioni din familia Pascotă, Ionel și Patrick, urmează o pauză binemeritată, după care, începând cu luna ianuarie 2018, vor reîncepe antrenamentele. Întrucât clima din România nu va permite acest lucru, cei doi campioni se vor antrena pe circuite din Dubai și Spania, acolo unde vremea este mult mai blândă. (V.T.)

Marele campion Petru Pascota a trecut în eternitate

Petru Pascota, fost campion republican al României a trecut în eternitate. Născut în data de 23 mai 1938, la Giroc, Petru Pascota a fost înmormântat în cimitirul din localitatea natală.

Petru Pascota, fiul unui alt mare fost campion, Ioan Ilie Pascota, a decedat sâmbătă, 21 octombrie 2017. Petru face parte din familia Pascota, o familie de campioni ai motociclismului românesc. Acesta era fratele mai mic al lui Ionel Pascota senior și unchiul lui Ionel Pascota - actualul campion național în exercițiu.

Primul concurs oficial la care a participat Petru Pascota a avut loc la Timișoara, în anul 1953, acesta luând startul în competiție alături de fratele său, dar și de tatăl său, Ioan Ilie! În ciuda faptului că tatăl lor a decedat în 1955 într-un ac-

cident de motocicletă, Petru și fratele său Ionel au continuat să participe la curse moto, având chiar rezultate deosebite.

Clubul la care s-a înscris prima dată în cariera de pilot moto a fost Locomotiva CFR Timișoara, în 1953, după care a participat la competiții sportive sub emblema Voinței Timișoara, începând cu 1966. Din anul următor, Petru a evoluat sub culorile celor de la Progresul Timișoara, reușind să câștige titlul de campion republican (național) în 1979, la clasa 125 cmc.

Fostul motociclist a mai obținut șapte titluri de vicecampion național al României, dar și zece medalii de bronz. Petru Pascota a participat pentru ultima dată la curse oficiale în anul 1990, la vârsta de 37 de ani.

„Este un moment extrem de trist pentru întreaga familie. Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace pe unchiul Petru, el și cu tatăl meu fiind cei care au avut grijă de mine și mi-au insuflat pasiunea pentru motociclism la începutul carierei mele”, a spus Ionel Pascota, multiplu campion național al României, despre unchiul său.

Semnalul de „ALARMĂ AERIANĂ” are 15 sunete a 4 secunde fiecare, cu pauză de 4 secunde între ele. Pentru sirenele cu aer comprimat semnalul se compune din 15 sunete a 2 secunde fiecare, cu pauză de 2 secunde între ele. Semnalul de

„ALARMĂ LA DEZASTRE” constă în 5 sunete a 16 secunde fiecare, cu pauză de 10 secunde între ele. Pentru sirenele cu aer comprimat, semnalul se compune din 5 sunete a 8 secunde fiecare, cu pauză de 5 secunde între ele.

„PREALARMA AERIANĂ” are 3 sunete a 32 de secunde fiecare, cu pauză de 12 secunde între ele. Pentru sirenele cu aer comprimat, semnalul se compune din 3 sunete a 16 secunde fiecare, cu pauză de 6 secunde între ele.

„ÎNCETAREA ALARMEI” are sunet continuu, de aceeași intensitate, cu durata de 2 minute. Pentru sirenele cu aer comprimat, semnalul se compune dintr-un sunet continuu, de aceeași intensitate, cu durata de 1 minut.

Telefoane utile locuitorilor din Comuna Giroc:

Primărie - 0256 395648; Poliția Comunală - 0732 600450; Poliția Locală - 0733 666467; Pompieri - 0732 600432; Deranjamente RENEL - 0256 929; Deranjamente Apă-Canal: 0752 192848; Stare civilă: 0256 486029; SPCLEP Giroc - 0256 486027; Pentru decese - 0753 313839

ISSN 1584/3068

Colectivul de redacție:

Iosif Ionel TOMA - director fondator
Petru Vasile TOMOIAGĂ - redactor-șef;
Simona IVUȚ - secretar general de redacție
Octavian GRUIȚA, Mircea STURZA - cultură;
Lavinia DAVID - administrație; Petronela-Silvana FLOREA,

Adelina-Ionela SÎRBU - protecția mediului; Ana-Maria Rotariu - juridic; Alina BENEĂ - social; Maria HANEȘ - agricol Anton BORBELY - tehnoredactare computerizată.

Adresa: Giroc, str. Semenice nr. 54, Timiș
Tel: 0256 395648; Fax: 0256 395798
e-mail: ziargiroc@yahoo.com

Nu pierdeți nici un număr al ziarului nostru. Citiți-l constant pentru a fi corect informați! A fi corect informat înseamnă a fi puternici!

Tiparul executat la TIPOMEDIA PROD, Timișoara, Calea Aradului nr. 1, tel. 0256-244007

DIN RUSIA, CU DRAG! (partea a cincea)

Un parfum local pare a fi incapacitatea statică a ruşilor de a vorbi engleză. La recepţia uriaşului hotel, armata de angajaţi intră în panică dacă nu vorbeşti ruseşte. Iniţial, fac efort, se prefac că înţeleg ce spui, apoi, dacă lucrurile devin prea complicate, cheamă un „specialist”. De obicei, translatorul stă undeva, ascuns după trei uşi, iar dacă reuşeşte cumva să străbată drumul până la lumină, nici el nu se prea descurcă în păsăreasca lui Shakespeare. Probabil că în librăriile ruseşti se vând dicţionare de engleză cu 300, maxim 400 de cuvinte.

Îmi amintesc de o seară la un restaurant în Italia, la Campionatul Mondial de Şah pentru Amatori. Conversam cu un omuleţ simpatic, venit dintr-o ţară cândva componentă a Uniunii Sovietice. Bătrânul călătorise mult, locuise şi în Rusia, avusese trei neveste şi susţinea că stăpâneşte şapte limbi. „Atunci ești un spion”, i-am spus (discuția alunecase în zona glumelor). Omul uscăţiv, ce înota în haine, a râs şi mi-a răspuns: „Atunci şi tu ești, pentru că vorbești engleză, pe lângă limba română. Acum niște ani, în Rusia, vorbitorii de engleză erau atât de rari, încât dacă întâlneai unul, aproape sigur respectivul era din KGB. Așa zicea lumea”.

Un film celebru cu spioni este „From Russia, with Love”. Pelicula a fost lansată în 1963, avându-l ca protagonist pe Sean Connery, la vârsta de 33 de ani, în rolul lui James Bond. Cum nu văzusem încă filmul până la plecarea în Rusia, m-am lăsat cuprins de fantezia unei escapade romantice, pe urmele lui Bond, într-o civilizație a marilor distanțe și a diferențelor culturale. Din păcate, cei care vor să vadă Rusia în film iau țepă, întrucât acțiunea se petrece la Istanbul. Bond-Connery face la un moment dat o glumă, mângâind pe poza unei frumoase rusoaice: „Din Rusia, cu drag”.

Deplasarea noastră la Soci a început în ritmul unui film de acțiune, având în vedere problemele diverse pe care a trebuit să le rezolvăm. Un moment spectaculos a fost intervenția Federației Ruse de Şah pe lângă Ambasada Rusiei, pentru a ne scuti de taxele de acordare a vizelor (între 40 și 80 de dolari pe persoană). Interacțiunea cu consulatul rusesc: personal amabil, dar sobru. Dosarele au fost preluate de un rus prezentabil dar emanând duritate, având statura lui Arnold Schwarzenegger și ochii lui Alain Delon, înalt, cu umeri parcă prea lați ca să încapă în costum elegant.

La ani-lumină față de viceconsulul rus era, ca fire, antrenorul Pavel Sirotin, din Voronej, pe care l-am cunoscut la concurs. Un uriaș vesel, prietenos, mânuind cu dexteritate engleza, mustind de cultură, oferind conversații spumoase. Aflat la vârsta de 33 de ani, Sirotin susține că a studiat majoritatea cărților importante din literatura şahistă rusă. Aceasta-i dă o anumită înțelegere a lucrurilor, perspectivă de care noile generații, dependente în cea mai mare parte de I.T., par a fi văduvite. O personalitate ca Sirotin în mijlocul rușilor captivi în propria limbă face o diferență atât de izbitoare, încât fără să vreau mă gândesc la incidentul UFO din 1989, când un OZN ar fi aterizat cică în parcul central din Voronej și din el au coborât câțiva extraterestri. Trebuie să existe o legătură.

Cu Galina, antrenoarea echipei campioane din Republica Moldova, nu am apucat să vorbesc cât aș fi vrut. Parcă gheața s-a spart mai greu și aveam fiecare îndatoriri legate de propriul grup și de concurs. Spune că, într-o vreme, învățătorii ruși au cucerit copiii prin blândețe, pe când dascălii noștri păreau mai degrabă rupți din osul lui Ion Creangă (aveau mâna grea și erau iuți la mânie). În timpul foametei, bunica ei a îngropat

patru copii. Tot bunica e disperată că nepoții vorbesc rusește în casă, iar ea nu mai înțelege nimic, se simte înstrăinată. Există diferențe în ceea ce știm despre istoria Basarabiei. N-a apucat să-mi spună prea multe despre ce se predă acolo în școală, dar se pare că versiunea rușilor despre cum a crescut populația rusă în Basarabia este că „au adus specialiști”.

Aș fi vrut să o întreb ce știe despre Moldova lăsată de Ștefan cel Mare. Dar ar fi fost o abordare îngustă. Modul în care a ieșit poporul român la limanul istoriei, în perioada interbelică, după ce a stat secole la confluența unor imperii lacome și arogante, este un miracol... Bucovina de Nord a fost cedată Austriei în 1774, drept comision pentru medierea tratatului de pace dintre Rusia și Turcia... ca la o tranzacție imobiliară. Teritoriul respectiv a fost alipit Ucrainei, iar pe această bază ocultă imperiul sovietic l-a pretins și l-a ocupat, după ultimatumul trușă din 1940. Un comision la o negociere: „dreptul divin” în baza căruia sovieticii au masacrat 3.000 de bucovineni la Fântâna Albă, 1 aprilie 1941, pe când încercau să treacă, pașnic, în România. N-a fost singurul masacru... Pe urmă, deportările, persecuțiile, morții din lagăre. Basarabia aproape că a fost pierdută la un joc de pocher. O caecală. Imperiul Țarist, încercând un ultim bluff, în anul 1812, când armata sa se replea pentru a face față invaziei lui Napoleon. Având interesul să scoată rapid Turcia din luptă printr-un tratat de pace, Rusia cere totuși un teritoriu care Turciei nu-i aparținea. Un negociator incompetent sau corupt, pe nume Dumitru Moruzzi, cedează pretențiilor ruse. Sultanul îl decapitează pentru asta pe Moruzzi, dar răul este făcut. Apoi, între 1829-1834, chiar Principatele Române au constituit un fel de gaj, pe care rușii l-au constituit cu de la sine putere, pentru plata despăgubirilor de război de către Imperiul Otoman, după un nou război ruso-turc. Jaful la care a fost atunci supus teritoriul românesc și pretențiile inumane ale ocupanților sunt incredibile. Când boii care să tragă zecile de mii de căruțe încărcate s-au terminat, au fost înlocuiți cu mii de țărani, care au luat drumul stepelor Rusiei și nu s-au mai întors. Sunt doar câteva exemple despre ceea ce am însemnat noi pentru vecinul rus: un popor care trebuia decimat și anulat ca identitate, pus în jug, un teritoriu de însușit. În 1877 am învins la Plevna alături de ruși, aveam cu ei un tratat care ne garanta integritatea granițelor. Părea o perioadă civilizată. Podul de peste Prut, pe care au traversat trupele rusești să ajungă în Bulgaria prin România, a fost proiectat de celebrul inginer francez Gustave Eiffel. Congresul de pace a fost la Berlin. Iar rușii au luat Dobrogea de la turci, ne-au dat-o înapoi, dar ne-au luat (iar) sudul Basarabiei (il pierduseră în războiul Crimeii).

Te întrebi dacă cei din România de azi pot înțelege cât de prețioasă e libertatea pe care o au și teritoriul ce ne-a rămas, când puțini mai citesc, iar istoria e considerată o limbă moartă. Pe vremea mea, în liceu și în școală anumite subiecte erau ocolite sau tratate cu timiditate. În special acelea legate de vecinul sovietic de atunci. Mai aflai câte ceva de la profesorul de istorie, dacă avea curajul să-ți spună în plus. Iar dacă voiai să citești pe cont propriu, nici vorbă de informația luxuriantă, disponibilă azi în librării și pe internet. Elevii din prezent cu greu pot să realizeze cât sunt de privilegiați.

Teritoriile și țările românești au fost, pe rând, comision, miză la poker, gaj pentru plata unor datorii. Iar bătălia cu imperiile continuă în prezent, din păcate, pare că o pierdem. O bătălie globală, în care resursele românești sunt exploatare de ruși, de austrieci, dar și de corporații din

alte părți. Armele lor? Pârghiile economice, corupția de la noi, uneori incompetența guvernanților noștri. După ce am dat fabricile, gazele și petrolul, pădurile, terenurile agricole, resursele minerale, era cât pe-acți să ne procopsim și cu exploatarea gazelor de șist – o catastrofă ecologică, pentru sute de ani.

La scurt timp după anexarea Basarabiei (1812), poetul rus Alexandr Sergheevici Pușkin scria lucruri de genul „Basarabia, pământ strămoșesc”, „frumoasa proastelor moldave” și se lamenta că imperiul nu și-a stabilit granița pe Dunăre. Pușkin nu este decapitat pentru asta de sultan, dar moare în urma unui duel, la 37 de ani. Am văzut pe internet ecouri ale unei controversă privind prezența statuii lui Pușkin pe... *aleea clasicilor literaturii române*, din centrul Chișinăului. Nu știu cum s-a finalizat disputa. Știu doar că Pușkin este poet rus, *nicidecum român*. Am adunat și eu o colecție de poeme preferate din literatura universală. De la ruși, singurul care a pătruns până acum în antologia mea este Vladimir Visoțki. Pe câmpul de luptă al poeziei, aș paria pe români, oricând. Dacă tot ne oprim la poezi, ar fi interesant să căutați ce a scris Vasile Alecsandri despre Pușkin și Eminescu despre Basarabia.

Anul 1711 aducea un tratat de alianță încheiat între Petru cel Mare și Dimitrie Cantemir: „Hotarele Moldovei, respectându-se toate drepturile ei străvechi, sunt acelea constituite de Nistru (...), Dunărea, Țara Românească, Transilvania și Polonia (...)”. Tratatul recunoaște că Basarabia, cunoscută sub numele țatar de Bucceag, este provincie moldovenească ocupată nelegitim de turci. Țara Moldovei, spune tratatul, își va redobândi frontiera de pe Nistru, ca și Bucceagul cu toate cetățile lui care va fi de asemenea al Moldovei pentru totdeauna. Petru cu o armată de 10.000 de oameni se cazează la Iași, în așteptarea turcilor. Cronicarii zic că rușii nu prea făceau diferență între avutul lor și cel al gazdelor. Aliații iau bătaie la Stănilești, pe Prut. Armata ruso-moldoveană este încercuită. Aici, se arată o latură onorabilă și eroică a lui Petru. Turcii oferă liberă trecere lui Petru și armatei lui, cu condiția să-l predea pe Cantemir. Petru refuză și reușește să spargă încercuirea, la adăpostul nopții. Dimitrie Cantemir se refugiază în Rusia, iar fiul său - Antioch Cantemir - devine diplomat, scriitor, poet, cucerind un loc aparte în istoria literaturii ruse.

1739 – ocupație rusă a Moldovei, spoliere la greu. Trecuseră doar 28 de ani de la alianța între Petru și Cantemir. *Davai siuda* devine politică oficială în relațiile româno-ruse. Continuată mai târziu de comuniști cu atâta tenacitate, încât te întrebi care-i diferența, de ce l-au mai împușcat pe țar? 1769-1774, ocupație și administrație rusă în Țara Românească și Moldova. Austria primește Bucovina, ca preț al medierii tratatului de pace din 1774, dintre Rusia și Turcia. 1787-1788, război ruso-austriac contra turcilor. La negocieri, Rusia cere Moldova, cu greu se mulțumește cu hotarul Nistrului. 1806-1812, ocupația rusească a Țărilor Române. Cercetați cronicile, jaf temeinic în această perioadă. Probabil, pe principiul „utilizez la maxim ce nu sunt sigur că pot păstra”. 1807, tratatul de la Tilsit, între Napoleon Bonaparte și țarul Alexandru. Rușii pretind Basarabia. 1809, Rusia proclamă

anexarea Principatelor Române. Se împlinea visul împărătesei Ecaterina: Dunărea ca hotar al Rusiei cu Imperiul Otoman. Probabil că, atingând frontiera Bulgariei, rușii vedeau împlinindu-se un mare imperiu, compact, al slavilor, iar noi, fiind latini, apăream ca o pată de cerneală pe această hartă. Războiul cu Napoleon, din 1812, i-a făcut să se retragă și să păstreze „doar Basarabia”. Spre disperarea lui Pușkin, care se vedea pescuind la Drobeta. A ratat poemul cu „frumoasa proastelor valahe”.

La istorie, îmi amintesc, profesoara ne-a spus, prin anii '80 (nu scria în manual), că Partidul Comunist Român, înființat în 1921, a trebuit să accepte, odată cu afilierea la „fratele mai mare” din Uniunea Sovietică, teza că România era un stat imperialist, având în vedere că „incorporase” Basarabia după primul război mondial. N-ați avut idee, tovarăși, ce imperiu mai suntem.

Am auzit că manualele de istorie din Republica Moldova încep din 1918. Poate că încep așa târziu, nu din zorile istoriei, pentru că partida nu s-a terminat... Se mai joacă un final de nebuni, tunuri și soldați în Transnistria. Se joacă în ziare și la televiziune. Se joacă în școli și licee.

Partida se joacă peste tot. Am plecat în Rusia, în căutarea tezaurului românesc din care ni s-au returnat doar părțile... pentru că fiecare concurs de șah este o parte din teaur. Iar dacă nu știi nimic despre ceea ce vezi, atunci când călătorești, ești ca acel copil care privește pe fe-reastră trenului aflat în mișcare și zice: „iarbă, iarbă, copac, copac, deal, apă, case, iar copaci”.

Rușii și-au retras armatele de la noi în 1958. Maramureșenii au inventat o aghiazmă muzicală contra viitoarelor vizite: „Unde cântă Petreșii, nu vă temeți, nu zin rușii!”. Până atunci, potopiți de secetă, reinventând dansul paparudelor, ne uităm tot încolo, pentru că „de la ruși vine ploaia”, zic cei de la Proconsul. E greu să ne gândim la Rusia, fără să plătim impozit trecutului. Încercăm să uităm de vechiul concubinaj de după 1944. Să ne împrietinim, să ne purtăm frumos măcar la tabla de șah. Ca și popoare civilizate, avem ce învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gînghis Han, dinspre răsărit. Am fost să văd de unde bate grindina, de unde vine ploaia. De acolo, din adâncul Rusiei, de pe țărmul mării, la Soci, România se vede frumos, ca un curcubeu îndepărtat... Și-ți vine să uiți tot ce-a fost urât, te uiți la mare și la cerul albastru și nu știi de învăța unii la alții, putem găsi o mulțime de lucruri care să ne apropie. Dar parcă tot mai bate viforul lui Gî